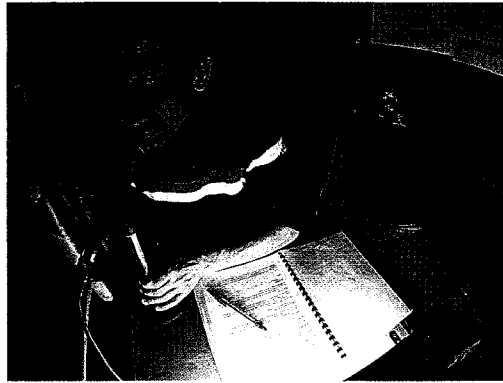

Nagy László tizenhét éve a Komáromi Jókai Színház ügyelője. Azelőtt két évig a színház segédszínésze volt. Tőle most megtudhatjuk, mit csinál egy ügyelő a színházban.

– Sokszor megkérdezték már, hogy hol dolgozom, és mit csinállok. Ilyenkor azt válaszolom, hogy színházi ügyelő vagyok. „Hát az mit csinál?” – kérdik tőlem. Erre annyi a válaszom: én ügyelek arra, hogy a színpadon és a környékén minden és mindenki a helyén legyen. **MINDEN ÉS MINDEKI, AKI ÉS AMI** a próbát vagy az előadást szolgálja.

– Például nincs minden szereplő időben a helyén, rossz helyen van valamelyik díszletelem, valamelyik kellék hiányzik. **A próbákon a próbadíszletet és a kellékeket ellenőrzöm. A színészeknek is ildomos próbakezdés előtt fél órával érkezni** (előadás előtt egy órával kell megjelenni). Van egy szöveggönyvem, amelybe a próbák során mindent feljegyzek. Ide rajzolom be a végső díszletet, a színpadképet. Ide írom be a hívásokat, ennek alapján szólítom színpadra a színészeket, és mindenkit, akire épp szükség van. **Így készül el az egyszerű szöveggönyvből az ügyelői példány.** Az ügyelői példány később is nagyon fontos: ennek alapján kontrollálom, hogy beérkezett-e minden színész, alkalmazott, kisegítő személyzet, aki részt vesz az előadásban. Ha valaki késik, és nem értesít előre, akkor egy idő után felhívom telefonon. (Volt már olyan eset, hogy én is késsem. Akkor engem kellett felhívni. Ilyen, amikor a hóhért is akasztják.) A színész elfeledkezhetett az előadásról, vagy bármi kiszámíthatatlan esemény is történhetett.

– A színháznak van egy úgynevezett hívórendszere. (Olyasmi, mint az iskolarádió volt régebben). **Mikrofonba beszélek, a színészek pedig egy-egy hangszórón át hallják az öltözőkben, a büfében, a titkárságon, a varrodában, a műszaknál.** Jó lenne egy modernebb hívórendszer, amivel oda-vissza tudnék beszélni a világosítókkal és a hangászokkal. Sajnos, most csak telefonon tudok velük társalogni. A *Bányavirág* című előadásunkban a nézőtér is a színpadra került, ezért nekem is el kellett hagynom a megszokott helyemet, mert a színpadon nem maradhattam. Ajtó mögé kerültem, hogy az ügyelő hangja ne zavarja meg a nézőket. Monitor segítségével követem, hogy mi történik a színpadon. **Van egy villanykapcsolóm is, amivel fényjelzést adok, abban az esetben, amikor nem konkrétan elhangzó szövegre (végszóra) lép be a színész, hanem egy színpadi mozdulatra (valaki éppen leteszi a poharat, vagy belenyúl a táskájába).** A színész a színpad mögött ezt nem láthatja, ezért jelzek neki én, aki a monitoron figyelem az eseményeket.

– Mivel az is a feladataim közé tartozik, hogy feljegyezzem, ha valami nem a megfelelő módon történt a színpadon, igen, szigorúnak is kell lennem. Az ügyelői naplóba minden ilyen fontos dolgot be kell jegyeztem. A nagyobb dolgok bekerülnek az ügyelői jelentésbe. Vannak kihágások, de vannak apróságok is, amikor csak szóban figyelmeztetek.

– Áramszünet miatt meg kellett szakítani egy előadást. Nemcsak a világosítóknál nem volt áram, hanem az egész épületben. A *Vérnász* című előadás ment, és éppen a főszereplő volt a színpadon. Bementem a színpadra, és kértem, nyissák ki az ajtókat, hogy jöjjön be fény a terembe – mert nappali előadás volt. (Egyébként van vészfény, ami azonnal bekapcsolt, de az azért nem helyettesíti a világítást.) Legújabbban a *Magyar zombi* játszottuk Vágsellyén, ebben az előadás közben is használtunk függönyt. Az egyik átépítéskor csak félig ment be a függöny, elakadt. Kénytelen voltam kimenni a függöny elé elnézést kérni a technikai probléma miatt. Odahívtam a helyi technikust, aki tudott segíteni. A motoros függöny hibáját sikerült gyorsan megjavítani, és folytatódhatott az előadás.

– Amikor segédszínész voltam, az évad közben elment az akkori ügyelő. Ekkor nem volt más megoldás, a színészeket osztották be ügyelni. Így ebbe a munkába is belekóstoltam. Amikor letelt a stúdiós időszak két éve, *Németh Iczka*, az akkori megbízott igazgató felajánlotta nekem az ügyelői státuszt, és én elfogadtam. **Emellett időnként játszom is egy-egy darabban.**

– Akkor is színházzal szoktam foglalkozni. Ezelőtt volt színjátszó csoportom a komáromi Marianum Egyházi Gimnáziumban és Lakszakállason is. Játsszom az őrújfalui ÉS?! Színházban. Szerencsésnek mondhatom magam, hiszen a munkám a hivatásom.

Siposs Ildikó